

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 11. de pura intentione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XI.

*Exercitium de pura intentione.**Quid pura
intentio.*

NOTA Primò, intentionem puram esse, quâ homo facit aliquid, quia Deo sic placet, arridet, & vult, & dignus est ob immensam bonitatem, ut omnia in illius honorem fiant.

*Duplex in-
tentio.*

Est autem duplex: Actualis, quâ actu opus aliquod ad Deum refertur; & Virtualis, cum vel in principio negotij, aut manè omnes actiones actuali intentione diriguntur ad Deum; aded, ut illa influat in omnes.

*Actualis fre-
quentanda.*

Actualis autem sæpè usurpanda est, quòd non raro contingat mutari intentionem, etsi manè quis statuerit ad honorem Dei omnia peragere, sicut & aliæ bonæ intentiones, v.g. quia rationi consonum, ut virtutes acquiramus, Sanctos imitemur, vitia extirpemus, gratiam Dei augeamus, proximo præluceamus, obediamus Superioribus, & salvi simus. Sed hæ omnes ad finem suum referendæ sunt; id est, Dei (propter quem omnes) gloriam, ad quâ omnia creata sunt: omnia enim fecit propter semetipsum. atque ita, etsi nobis bona, & virtutes

Prov. 16.

& gloriam petere possimus, tamè si fideles serui simus, si castæ sponsæ Christi sint animæ nostræ, nullum mole sibi petere debent, nisi quia sic placet, & sic vult sponsus nullum ornamentum, nullum armorum genus miles Christi, nisi per quod ille nos vult tutari. Vnde David: Tu gloria mea, ait Domino, tu laus mea: fortitudinè verò suam custodiebat ad illum, virtutesq; pollebat, ut omnes in se unum Deum laudarent, & famularum splendor Dominum honoraret: eò invitabat omnes, & narrare optabat quanta fecisset Deus animæ suæ.

*Virtutes sūt
petendæ ut
Deo placeam-
us.**Pf. 3.**Pf. 58.**Plures fines
utiles seu
intentiones.**Cant. 3.*

Obserua tamen utile etiam esse, plures fines & intentiones, seu motiva obedientiæ, mortificationis, zelus, impetrationis beneficiorum, gratitudinis, initio operis proponere; quia sic variæ virtutes exercentur, ascenditque in altum opus nostrum, sicut virgula fumi ex arboribus

matibus myrrhae, & thuris, & universi pulveris pigmentarij: tamen & charitas Dei per se sufficit, & principatum tenet, cum illa omnes complectatur: charitas enim ^{1 Cor. 13.} patiens & benigna, &c.

Nota Secundò, intentionem rectam ad eò esse necessariam, ut nulla opera indifferentia bona sint absque illa; neque ulla bona absque illa bona esse possint, sicut nec mala bona esse possunt (nisi materialiter, id est, cum ignorantur talia) etiam si fiant cum illa, neque enim sunt facienda unquam mala ut eveniant bona. Opera itaque indifferentia intentio recta bona facit, ut sunt mercari, laborare, studere, recreare sese; utique non futura meritoria, si absque bona intentione fierent: ut qui dat eleemosynam ex solâ compassione naturali: non enim est Deus remunerator operarum, quæ neque pro se in vineâ, neque aliâ ratione sibi serviunt. Vnde apparet quanti sit pura & sancta intentio: indifferentia enim etiam quæcumque bona facit, omniaque velut virgula Mydæ aurea charitate inaurat, & omnibus cogitationibus, verbis & operibus vitam dat & formam. ac proinde omnino longè pluris est, quàm ipsa opera, fodinaque auri veri, id est charitatis, condimentum optimum, & omnium bonorum fundamentum: quod si terrenum est, ut in illa statua Nabuchodonosoris, opus totum facile corruet. Unde non est tam laborandum, maximè in Religione, ubi à Superiore & voluntate Dei omnino pendetur, quid fiat: sed ex quanto affectu. ideo dicit Scriptura, Respexit Deus ad Abel, & affectum, deinde ad munera ejus. neque nos æstimamus munera, nisi ab affectu, & persona dantis; ad eò ut ab hoste ea accipere nollemus: ita nec Deo holocausta placent & incensa impiorum, ut patuit in Core, Dathan & Abiron. Contrà intentio recta efficit, ut minima nostra à Deo maximi fiant, ut patet in viduali, quæ duo minuta offerebat. Facere quippiam solum, ut evadas infernum & patibulum, et si bonum sit,

Intentio recta necessaria.

Indifferentia bona sunt per intentionem.

Similia.

Dan. 2.

Intentio est fundamentum.

Gen. 4.

Munera ab affectu dantis manant.

Nam 16.

Muci 12.

In: 11: 10 triplex.

August.

servile profus est: ut præmium obtineas, mercenarium ex amore, ut illi placeas, filiale est. Et vide quomodo tibi serviri, & an ab uxore, ut ait D. Augustinus, te diligis. quia bona ei præstas & largiris: sic enim verendum esset ne te pauperem desereret.

Quid requiritur ut opus sit meritorium.

Nota Tertio, requiri, ut opus sit meritorium. Primo, ut sit bonum ex omni circumstantia; Secundo, ut persona sit Deo grata; Tertio, ut fiat bonâ intentione, quod communi sententiâ Theologorum intelligitur saltem de virtuali, quæ nascitur ex voluntate illâ, quâ justus decernit Deum sibi finem esse ultimum, omnibus cogitationibus, verbis & operibus quærendum: ac proponit constanter illi servire, & in omnibus placere. Atque ita quando pravus finis abest, justî opera etiam absque actuali intentione in Deum diriguntur; si tamè opus nullâ circumstantiâ vitietur: indifferentia verò, bonâ intentione & fine adornanda sunt: nempe quia Deus ea fieri voluit, quia necessaria, vel ad bonum aliquem finem adminiculo sunt, aut certè quia humana ratio sic facienda esse præscribit.

Intentio virtualis qua.

Quomodo vitietur.

Nota Quarto, quemadmodum initio vitietur intentio, ita etiam posse in medio eandem vitari ab quando in fine; ideoque semper vigilandum, ne zizania vanitatis succrescant, ne vinum misceatur aqua, ne à viâ deviemus.

*Amor sui
& vana gloria quàm noxia.*

Nota Quinto, nihil ita vitare intentionem, quàm amorem proprium, seu proprium commodum, & recreationes: quibus homo in omnibus commodo suo attendit, & quærit quæ sua sunt, & existimationem. Sed affectus etiam alii quicumque, nisi moderati sint, vitiant sæpè intentionem, & præcurrunt rationem, maxime tamen vanæ gloriæ, & aliis placendiam or, aut timor displicendi.

Nota Sexto, licet commendetur, ut frequenter iteretur intentio recta, tamen citra violentiam faciendâ sufficeretque in principio, renovare manè, vespere, ante

ante Meditationem, examen Missam, exercitium seu opus corporale, refectionem, & recreationem; sed in primis singulis horis, vel locis certis & temporibus designatis, ut cuique commodum est.

Nota Septimò, gradus puræ intentionis. Primus est, nihil agere ob respectum humanum aut omittere; Secundus est, quo homo virtute matutinæ, vel alterius actionis omnia peragit; Tertius est, quo eam frequenter ac actualiter renovat, etiamsi sine gustu devotionis. Quartus, quo cum fervore amoris; Quintus, quando si aliquid alio fine agit, mox quasi necessariò compellitur ad Deo offerendum, & redeundum in viam generoso amore, quo nulli nisi illi placere vult.

Nota Octavò, signa undecim. Primò, non aggredi impetuosè, non perturbari; Secundò, in opere eo affectu progredi, adeò ut si rogaretur quorsum faceret, quò tenderet, uti viator, mox diceret: Eò tendo, ad Dei gloriam operor: & si minimum quid observaret in vià deviare, sese, regrederetur in viam; Tertio, non anxium esse, & propter agenda variis modis distrahi; Quarto, post opus collectum esse, neque aliorum judicia anxie venari; Quintò, non turbari de eventu minùs secundo; Sextò, non habere vanam cogitationem post factum; Septimò, non spectare anxie, multi an pauci laudatores, spectatores, auditores, &c. Octavò, judicia hominum contemnere; Nonò, in sensualibus omnibus valdè moderatum esse, & à curiosis mollibusque libenter abstinere; Decimò, privatim & publicæ æquè diligenter sua facere; Undecimò, resignatum ad omnia esse, neque optare, neque timere.

Meditatio prima de pura intentione.

ORATIO PRÆPARATORIA solita.

COMPOSITIO LOCI est, considerare universum, & in medio cæli Deum omnia replentem benedictione; & juxta infernum, teterrimum dæmonem;

L. II 2

carne;

*Violentiã
cavenda.*

*Gradus pi-
re intentio-
nis.*

*Signa ejus-
dem.*

carnem, mundum, & propriam voluntatem, ut repleant omnia confusione, scilicet retrahendo à Deo Domino nostro ac summo bono.

PUNCTVM I. Considera necessariò ob aliquem istorum quatuor operandum, & si quidem non propter Deum fiant tua opera, merâ vanitate omnia in firmum abire, quantumvis ea sancta videantur. O quot rectæ intentionis defectu cum ad mortem venerint, viri divitiarum, Monarchæ, & devoti Religiosi multi dormient, & nihil inveniunt in manibus suis. Immensa viarum spatia viator conficit spe quietis & opum parandarum; quòd si verò exhaustis laboribus plurimis eâ excidat, quanto mœrore ac dolore conficitur. Sic tibi futurum, si viam ad æternitatem & labores in eâ emensus, deprehenderit labores fuisse inanes, & nihil nisi supplicium tibi peperisse gravissimum & æternum. Erubesco, bone IESV, quòd præter te aliumquam amaverim, verbo, opere, linguâ: posthâc erit mihi, Domine, in Deum, & ponam te sicut signaculum super cor meum, & sicut signaculum super brachium meum, & omnia opera mea. *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hecine firmâ fide. Affectum amoris excita*, ut sup.

PUNCTVM II. Considera quasi speciem esse idololatriæ, quando homo, relicto Deo sibi præsentem convertit ad eum dorsum, faciem ad aliquod idolum, creaturam aliquam, vel propriam voluntatem, aut commodum Deo contempto, & ejus voluntate. Hinc illa Samuëlis sententia: quasi peccatum ariolandi est repugnare, & quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere: unde avaritia dicitur idolorum servitus, & similitè aversio à Deo. Similes autem illis fiunt, ut Psalmista loquitur, omnes qui faciunt ea, & omnes qui confidunt in illis. Tu autem, Deus meus, tu gloria mea, tu nis meus. Ad te respiciunt oculi mei qui habitas in excelsis. Absit, absit ut oculos meos statuam declinare in terram, ut non videam te Solem justitiæ, & peccatum regnet

Psal. 75.

Cant. 8.

1. Reg. 15.

Psal. 113.

egnet in meo mortali corpore, & avertar à te. Omne enim peccatum conversio est ad creaturam, quasi ad *Psal. 72.* idolum. Tibi ergo adhærebo, spes mea; tibi adhærere bonum est, & ponere in te spem, gaudium & amorem meum.

PUNCTUM III. Considera hoc simile: si Rex hominem vilissimum è stercore sustulisset, ornasset muneribus, & dignitatibus fecisset eximium, ad pugnandum cum suo proprio inimico capitali, & Regis; si ille mox, ut esset eVectus, statim ad capitalem inimicum se converteret, ei que dona Regis sui amantissimi largiretur hoc sine, ut Regi, in cuius conspectu hæc fiunt, agrè faceret, & cum hoste conspiraret; quis dolor Regi foret? *Applica.* Nec refert an parva an magna offeras hosti: nam parva peccata sunt quasi arthæ proditiõnis, quia via ad illam. Eheu! Domine, quoties hoc illoque ad vanitatem abusus sum; & mutavi gloriam in ignominiam, & ludibrium factus sum inimicis meis! Ecce nunc in pulvere dormio, vincus & captus; da mihi manum tuam, mite Angelum, ut ereptus de omni expectatione inimicorum meorum canem tibi, ô gloria mea, & vivam tibi, & te in æternum benedicam.

COLLOQUIUM erit, renovatio promissi in Baptismo facti & propositi sanctè servendi Deo maxime in Religione, si Religiosus es; toties iterati in communione & confessione, quòd illi soli servires & propter gloriam ejus viveres, ut in eà æternùm viveres.

Secunda meditatio de pura intentione.

COMPOSITIO LOCI. Considera Deum in omnibus creaturis, velut solem in omnibus operantem, &c.

PUNCTUM I. Considera, quòd Deus in omnibus creatis ad ministerium hominum semper sit quasi paratus, nullà suâ utilitate, sed tantùm nostrâ; nos verò ingrati, cõtempo illo, & præmio æternæ gloriæ, quam nemo cõcipere potest, pro stercore malimus laborare.

Philip. 3.

O Jesv, quæ nostra infania; quæ tua bonitas! pro stercore, inquam. omnia enim (ait D. Paulus) arbitratus sum ut stercorea. Quid enim habemus ex iis ubi transierint, quid ferè, nisi quod erubescimus? ô quàm optabimus aliquando laborasse pro te & non in vanum! Neque jam solum operaris, ô Deus, ô creator meus, verum ab omni æternitate pro nobis hæc condere cogitasti, & semper nos amasti, & à condito orbe hæc omnia pro nobis conservasti: & nos sustentas & nutris, & nos de hoc quasi momento vitæ, non quinquies mille simum tibi damus. Ex nunc in æternum non declinabo à mandatis tuis; sed diligam te fortitudo mea, firmamentum meum, & refugiū meū. *Aspira, ut su. Hæcine firmâ fide, p. 1.*

Rom. 6.

*Servitus
dura est
absque intē
sione bona.*

PUNCTVM II. Considera, id quod finis est operis hoc ipsum verè nobis dominari, & nos ei servire. unde cum bestialibus cupiditatibus mâcipamur, tunc nos sponte velut bestiis in servitutē diram addicimus. Hinc si petatur à guloso, quare non sit sobrius? dicendum ei, quia sic caro me trahit ut ovem herba, vincit me, & trahit in perniciem quovis precio redimendam. Vnde si molestum est uni servire, quanta molestia tot Dominis! Deus verò, in cuius conspectu hæc sunt, libertatem veram offert; sed nos duram servitutem præferimus. O quanta cæcitas nostra! quæ patientia tua, Deus! nobilissimum, potentissimum, amantissimum parentem rejicimus, & duris tyrannis nos in servitutem addicimus, & in servitute gloriamur. Usquequo claudicamus in utramque partem? si Dominus est Deus, serviamus illi: si autem creatura alia, abdicemus Dominum. Ecce, Domine, tibi cor meum pacto sempiterno offero, & commendo omnibus diebus vitæ meæ, æternitatis tuæ. *Exerce fidei actum vel utere O Jesv Rex, ut infr. pag. 909.*

3. Reg. 18.

PUNCTVM III. erit hoc simile. Si sponsa foret maximi Regis, Rex verò in signum amoris præmitteret famulos & dona, ut eam sui amore magis accenderet; illa verò famulos præferret Regi, & regis donis armaret in ipsum

ipsum Regem, nonne indignissimum facinus omnes
 judicarent? Non est hoc auditum à sæculo: & tamen
 fit quotidie, ô anima, dum creaturis, quas Deus crea-
 vit, ut ministrarent nobis, & nos pellicerent ad sui a-
 morem, abutimur ad despectum Dei. Quid est in quo
 contristavit te Deus tuus? quid fecit tibi, ut projiceres
 illum: O omne bonum, clementia immensa, profugum
 retiahe, revertentem suscipe, & volentem adhærere ti-
 bi fons vitæ, ne dimitte siccitatem. Reddo tibi dona tua,
 & pro creatis omnibus gratias ago, & benedico; susci-
 pe cor meum & amorem meum, &c. O JESU, Rex, ut inf.
 909. vel *exerce te in affectu charitatis ut sup.*

*Quid faciat
 qui donis
 Dei abuti-
 tur.*

Meditatio tertia de pura intentione.

COMPOSITIO LOCI erit, se constituere inter Chri-
 stum invitantem ad se, & dæmonem ab alterâ par-
 te, cum mundo & carne.

PUNCTVM I. est simile. Erat quispiam qui ministros
 omnes bene tibi servientes maximis pœnis afficiebat &
 morte, sed perstringebat oculos specie boni: & sic pel-
 liciebat omnes, & fallebat eos qui suo se obsequio di-
 cabant. Contrâ erat, qui vitâ immortali donabat, &
 aeterno honore afficiebat: & omnes detractabant ei
 servire. Quid tibi videtur? qui illi sunt, quæ eorum de-
 mentia? Hi sunt filii hominum qui diligunt vanitatē,
 & querunt mendacium, &c. Quid fodimus nobis ci-
 sternas, quæ continere non valent aquas, ô fons bono-
 rum? Si servire delectat, nonne tibi servire regnare est,
 ô Rex regum, & Domine dominantium, qui merces
 nostra es magna nimis diligentibus te?

*Quam turpe
 à recta in-
 tentione
 descere.*

Isaem. 2.

Aspira, ut sup. Hæcine firmâ, ut sup. pag. 8.

PUNCTVM II. Considera beneficium creationis re-
 demptionis, conservationis & vocationis, quodque
 Deus se totum toties dederit in cibum, precium & præ-
 mium nostrarum actionum, & eheu! si attendas & fa-
 tearis, an non maxima pars impura est, & in gratiam
 alicujus ex hostibus operaris, qui tamen hoc unum a-

*Beneficia
 Dei excitant
 ad rectam
 intentionem*

git ut te destruat, captiver, omnia eripiat, etiam animam ipsam. O Deus, quid retribuisti tibi pro omnibus quae retribuisti mihi? mala plurima, Pater optime; sed ecce re-deo servus ad Dominum, creatura ad Creatorem. Tu Domine, hereditas mea, Deus meus in aeternum eris. Sicut oculi ancillae in manibus dominae suae, ita oculi mei erunt ad te, Domine Deus meus. Considera Secundò, quietem purè querentis Deum, & ob eius solius voluntatem operantis nihil appetit, nihil timet: verò omnia timet numquam quiescit, ut plerique mortalium saeculares, & multi Religiosi, dixit impius Domine, pax, pax, & non est pax. quæsit requiem, & ecce turbatio: non est tibi requiescat pes columbae tuae nisi in arca sanctissimae voluntatis tuae.

Domine Deus noster, Haecine vera, ut sup. pag 7.

Amoris affectum insiste; PUNCTVM III. Considera tanto superare opus factum ex purâ intentione aliud, etiamsi bonum, quantum caelum nucem, mare guttam, terra arenam. Vide ergo quàm stulti mercatores nos simus comparati filiis hujus saeculi. Considera Secundò, Sanctorum studium in meritis augendis. Tertiò, quantum ratione singularium beneficiorum debeas Deo Scio, Domine mi, quia ex hoc quòd me fecisti, debeo tibi me ipsum; quia me redemisti, & pro me factus es homo, deberem tibi plusquam me, si haberem; quanto tu major es eo pro quo dedisti te ipsum, quid ergo retribuam tibi pro omnibus miserationibus tuis? Considera Quartò eum qui in intentione errat, in omnibus errat, quia in fine creationis: ac proinde uti qui in viâ errat, quo magis provehitur, magis errat: sic quo quid vehementius agitur, vel opus præstantius, si intentio delin-tanto periculosius & detestabilius est, quod agimus. Quid, quæso tibi in viâ Aegypti, ô anima, ut bibas aquam turbidam & pestilentem? revertere Sunamitis, & respice ad Deum, ad viam, ad terminum & Regem omnium saeculorum. Amen,

Psalm. 122.

Pax ejus qui puram habet intentionem.

Jerem. 6.

Amoris affectum insiste;

Sanctorum studium.

Bernard.

Intentio si mala, omnia mala.

COLLOQVIVM, prout affectus dictabit.

O JESV, ut infra. *Affectum gratitudinis exercere potes ut*
sup. pag. 909.

Meditatio quarta de purâ intentione, & majori
Dei gloriâ quarendâ.

COMPOSITIO LOCI, & Oratio ut supra.

PVNCTVM I. Considera Primò, quomodo Do- *Liberalitas*
minus creaverit hoc universum, velut pulcherrimum *Dei erga*
domicilium, & in eo non pauca, sed innumera ad utili- *nos.*
tatem mortalium & recreationem: & quàm indignum
nos in nostro hoc parvo mundo vix etiam & necessa-
ria, illiberales erga liberalissimum Dominum ut sic lo-
quar, tribuere & sua malignè reddere, & ferè non quid
illi gratius, sed quid nobis commodius, attendere. *Hac-*
cine vera, ut sup. pag. 7. Secundò, considera quàm co-
piosam voluerit esse (ided tâtùm, quia nobis utilissima
erat) redemptionem, cùm una sanguinis gutta esset
plusquam sufficiens; & nos pro nostrâ salute, & in eo
quod ad majorem ejus gloriam pertinet, cheu! quàm
segnes sumus & illiberales! Considera Tertio, quàm
multa Sacramenta, & alia auxilia spiritualia, & gratias
largiatur: & confundamur, si nos, quòd minùs illi gra-
tum est, quæramus. Quid enim est pulcrum & bonum
ejus quod nobis non donarit liberalissimus Deus? Gra-
titudinis affectui insiste.

PVNCTVM II. Considera omnes passim sibi summos
honores. commoditatem & utilitatē quærere & quan-
to zelo, & dic quæso, nōne IESV Domino nostro plus
affectus & amoris debemus? illi tamen sæpe minima
aut præferimus, aut etiam, ô impudentiam! etsi sua sint
negamus, parū omnino de majore ejus gloriâ solliciti,
percurrere torporem tuum in iis, quæ Dei sunt, & videbis
te, qui es vilissimum mâcipium velut Regi dicere: Ego
splendidè etiam abs te haberi volo, tu contentus esto
vilioribus: Ego illum conservum, immò etiam hostem
tuum honorificè habere & haberi cupio, tu de tuo ho-

*Gratia ho-
minum ma-
gis quaritur
quàm Dei.*

*Deo vilissi-
ma dantur
in tempore
& modo.*

nore sollicitus esto; & cum vacabit mihi, tibi loquar, te aliquo honore afficiam. Nonne enim Ô IESV mihi præsentissime ferè homines magis de hominum captandâ gratiâ, eaque amissâ anxii sunt, quàm tuâ. Deus meus? nonne promptiùs iis seruiunt, diligentius eos honorât, quàm te Deum ac Dominum nostrum? *Contritionem hic excita.* Considera Secundò, Deum uti Regem alicui plurima dona, eaque præciosa liberaliter dantem, & quòd cum ipse nullius habeat opus, repetat quid parvum, ut videat quo sit is animo qui accepit: quàm verò turpe foret, si vicissim illi vilissima in omnibus, quæque vix canibus projiceret daret? Ira facit qui post concupiscentias suas vadit, verè canes rabidos, iisque optimû tempus, ætatem, vires, studiû; Deo verò deteriora concedit, vel potiùs projicit. Considera Tertio, à sæcularibus mundo ita serui, ut quisque studeat in divitiis, voluptatibus, &c. aliis præcellere æmulatione magnâ: contra verò Deo à servis ejus tepidè serui, & minima tantum tribui, quàm turpe? *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

PUNCTVM III. Considera Primò, in conspectu Dei omnia nihil esse, & si verum hoc nosti sicut est verissimum, quæ dementia ob aliud, quàm Deum operari? Secundò, Sanctos & Angelos extollere vocem, & affectus ad laudes intendere, & tamè erubescere, quòd tam parum retribuunt tantæ Majestati, tantæ bonitati: tu verò quid agis? quid reddis Deo tuo? Cogita verò te in medio eorum, & quàm erubesceres de tuo tepore in quærendâ majore Dei gloriâ, quodque aliquando petas, an tenearis facere hæc, vel illa ad majorè Dei gloriam? & eheu! quid si Deus ea, quæ tenetur, tantum tibi præstaret? Considera Tertio, quomodo dederit nobis etsi perduellibus preciosissimum donum, se, & Filium, & Spiritum sanctum, ex summo amore, adeoque si dilexit nos; nos Deus ipse quasi plusquam se, nos verò non illum æquè ac nos, diligere, quàm pudendû quàm indignû? An credo hæc, Domine mi, an credo?

an spero te videre in terrâ viventium? an te toto corde in æternum amare volo? & tamen jam magnam in eo partem vendicabit mundus aut alijs rei affectus, cura, vel sollicitudo. COLLOQUIUM.

EXERCITIVM.

OJESV, Rex regum & Domine dominantium, nunquid tibi servire regnare est, tibi cui omne genu merito flectitur, *Philip. 2.* celestium, terrestrium & infernorum? ecce coram te in hoc universi theatro constituti sumus, & à manu tuâ innumera beneficia accepimus, & accipimus in horas, immò in momenta, quorsum? ut tibi serviamus, te laudemus, & operemur salutem nostram. Quid faciemus, Redemptor mi? ecce adstant diabolus, mundus, & caro, hostes tui & mei truculentissimi & sædissimi, & paratissimi ut sibi me servire faciant, & membra mea ad iniquitatem, & æternam meam & inexplicabilem calamitatem: tu verò, Creator meus, & Rex meus, & Pater optimus es, & benignissimus Deus meus, qui infinites ruiturum in infernum conservasti, & hâc horâ conservas, qui sanguinem mihi in amoris signum quotidie propinas; cui ergo serviam? egone te relicto, aut verbum, aut cogitationem, aut opus hostibus dabo seu dicabo cum tanto meo detrimento, tuo tanto tamq̃, justo dolore? Et quare, precor, id faciam, ut coram te & curiâ tuâ dem tua bona hostibus tuis, & meis? & serviam illis, & non tibi? absit ut placere iis studeam & coram universo te contemnam? tibi obvertam dorsum, ut illos qui inexplicabili odio me prosequuntur, ut idololatra colam hoc premio, ut exquisitissimis tormentis ab illis afficiar & æternum peream?

Hæcine vera sunt & sic demens & fatuus & impius in tepentissime JESV esse possim? Quid queso aufero pro his laboribus & sudoribus nisi fumum honoris, quem an habeam verè scire numquam possim, neque retinere, vel certè momentaneam voluptatem, qua cor & conscientiam postea duris tormentis exagitet: tu verò ab æterno infinite dilexisti me, & pro verbo cogitatione & opere æternam gloriam mihi promittis & innumeris beneficijs affecisti & afficis, et paratus es omni die, omni horâ

pascere

Vide quid
agar habes
malam in-
tentionem,

Vanitas
mundi,
 Applicatio
ad Com-
munionē.

pastore me pane Angelorum, & dimittere Majestatem magnitudinis tue ad vilissimum hoc mancipium tuum, & tranquillitatem, & adhuc illudam tibi? & dona tua, id est membra & potentias in tuam contumeliam & despectum hostitandam?

Nunc ergo Domine Deus meus revertor ad te in toto corde meo, nunc aperio oculos cæcus natus, nunc audio surdus & mutus vocem tuam amabilem per Apostolum tuum. Omne quodcumque facitis in verbo, & in opere, omnia in gloriam Domini Jesu Christi facite. faciam gratia tua ut lauderis in hereditate tua, & letetur cor meum in salutari tuo, ut oculi mei sint semper aperti, & tui ex infinita misericordia sint aperti super locum istum, animam meam. Ne queso dulcissime Redemptor mihi sic me ulterius insanire permittas, sed da gratiam ut sicut me totum obtuli, & offero velut arborem tibi: Vti infinitis titulis tuus sum, ita tibi omnes fructus reddam in tempore suo, ne furci aliquando arguar, ne illa die sis mihi formidini, ne frustra cum operariis veniam & expectem mercedem, qua non est alia quam tu bone JESU. qui remuneratur eum qui pro se operatus non est? Da ergo pro te operari, esto mihi merces mea magna nimis, non alia mercede, & premio servire volo quam propter te. Cui enim ego miser, & inops, & pauper, & peripsima, cui potius quam tibi? Faciam ergo ut benedicant & laudent te omnes tribus terra, & ab omnibus accipias gloriam & honorem Amen. Amen.

Praxis.

*Mortificatio
necessaria.*

UT gradus illos de quibus supra gradatim ascendamus, praxis Prima est, secum considerare, quid sit quod amet in singulis, illudque abnegare, ne vitiet intentionem. Deinde aliquo ex motivis se excitare, & videre quam æquum sit ad Dei honorem, ob quem creatus sit, operari potius, quam damnis, mundi, vel propriae voluntatis gratia, aliqua idololatricam Deum offendere, ut Sancti loquuntur. Hoc meditatione aliter prius inbibere oportet, deinde suas offerre actiones, & in Deum dirigere. Primò; mane, Secundò, in Sacro; Tertio, ad horas singulas; Quartò, in examine, prævidendo actiones, verba & cogitationes quoad fieri potest, & divinae Majestati offerendo.

ferendo, & uniendo actionibus Christi Domini: sic enim gratiores longè erunt in conspectu Dei vestitæ auro mundissimo charitatis illius signum etiam crucis fac ante notabiliores actiones, denique ad alias minoris momenti gradatim procede.

Mane cum surgis flecte & dicitur: ecce creatus sum ut obediam & serviam tibi Deo meo. hinc & ubique præsentem, non dæmoni, mundo, carni &c. Offero itaque tibi quanto possum affectu meas actiones N. verba N. cogitationes, & cum cælestibus, terrestribus, & infernis tibi soli, Domine IESV, omne genu flecto.

Vesperis in fine examinis considera diem & opera transiisse, & quantam si ea fecisses purâ intentione, moriturus (quod ea nocte contingere potest) caperes lætitiâ: instaure verò operando omnia ad Dei gloriam castissimè te fecisse, & iterum starum actionesque offer usque ad alterum examen. Modus alius offerendi actionem hic esse poterit, primò eleva mentem ad Deum præsentem, illique dic: Offero tibi ad majorem tuam gloriam, & unio actioni Domini mei hoc opus, & diligo te toto corde meo. Id ipsum pronuntiare aliquando, vel potes in ictu oculi cogitare, & unire ut dixi actiones cum Christi Domini actionibus. *Dignatus es, ut supra pag. 10.*

*Unio actio-
num cum
Christi a-
ctionibus.*

Oratio quâ maximè ante & post Sacrum seu Communionem, quis se Deo reconciliare potest, omniaq; opera sua per intentionem sanctificare.

O Bonitas & charitas infinita, Deus meus, quàm amarum mihi est quòd unquam vel momento recesserim à te, aut ullo peccato, vel creatura amore contristaverim te, o omne & summum bonum, Ecce video ut custodias me velut pupillam oculi ab innumeris malis, & undique te ipso & bonis & beneficiis tuis, cingas me, o bonorum oisane! Diligo te quantum possum toto corde & viribus meis. Et cum ex te, & in te, & per te sint omnia, egoq; in prius factus & sic refectus à te, hoc unum omni quo possum affectu cupio ut ex nunc & in æternum omnia mea ad gloriam tuam sint, cogitationes, verba N. & opera N. quicquid hic lucrari, aut habere possum gratia, meriti, indulgentiarum, per pia opera, vota, sacrificia, preces, id maximè cupio secundum tuam intentionem, utq; ex me & tuis veluti talentis & donis tuis, agro & vineâ tuâ, tibi soli sit fructus, laus, honor, gloria, utilitas & delectatio. In æternum ex nunc hoc volo si quid unquam volo vel nolo, vel oro, spero, metuo, vel amo, impende omnia sicut vis, & quibus vis, vivis vel defunctis, tu scis qui-

Contritio.

Præsentia
Dei.

Intentio.

bus

bus & quantum me debere & prestare velis, mea equidem tua sunt, dispone de iis in tempore, & in aternitate. Da tantum ut te amem, & timeam te solum propter te, & in te vivam. & ad te suffrem. Cum enim caro tua cibus, & sanguis sit potus meus, non vixero ego nisi propter te, ut benedicat tibi anima mea: & omnia qua intra, extra supra, infra, & circa me sunt nomini sancto tuo, omnis debeat anima & spiritus te mecum laudet in aeternum, Amen.

IACVLATORIE,

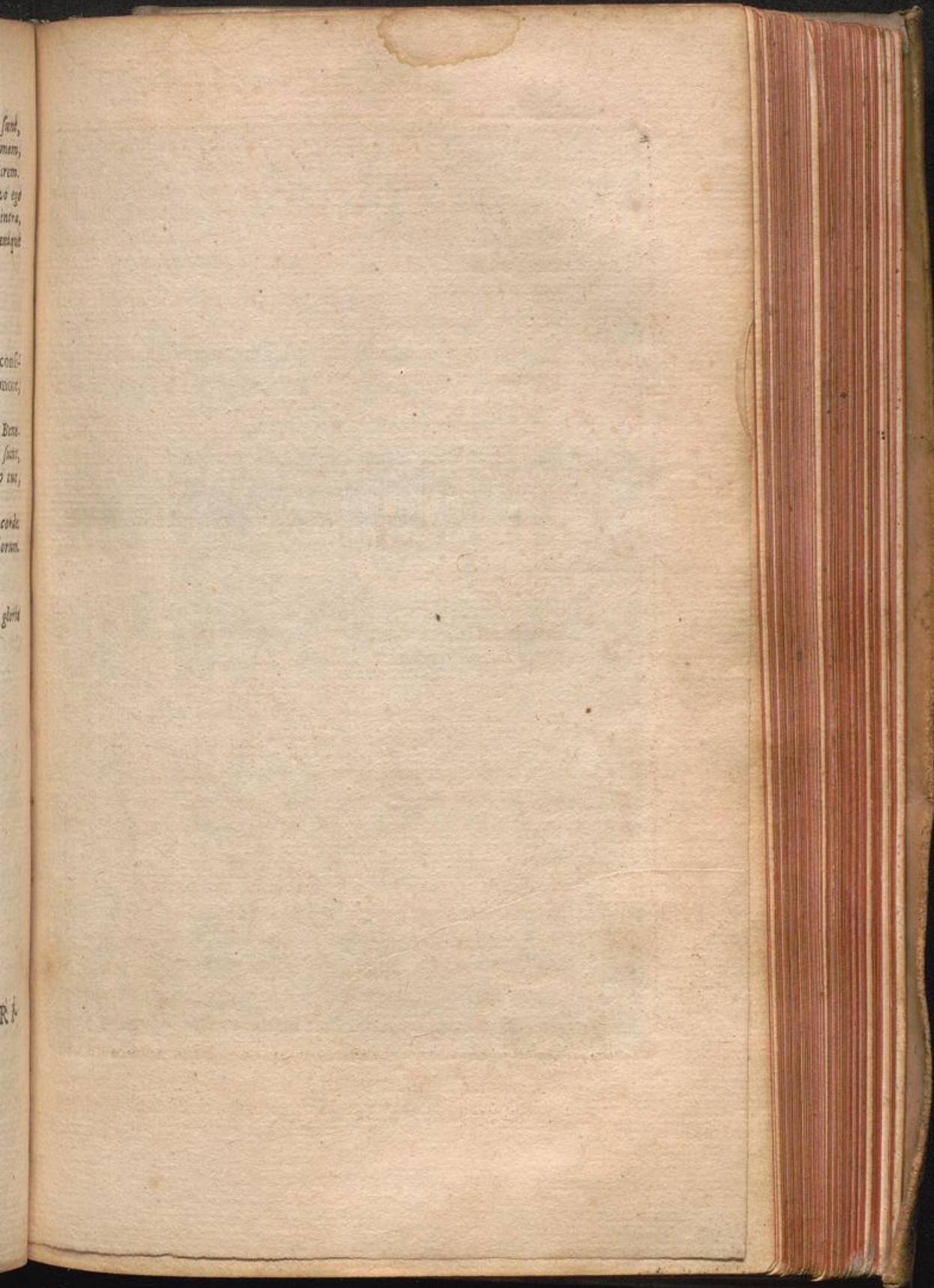
Psal. 112. **H**Æc usurpari potest: Quis sicut Dominus Deus nosse? conderando eum non quasi sit tantum dignissimus honor, sed is cui soli omnis honor & gloria debetur.

Psal. 72.
Dan. 3. Quid mihi est in celo: & a te quid volui super terram? Vel: Benedicite omnia opera Domini Domino, quasi dicat; Omnia Dei sunt, nolo mihi vendicare, nolo abuti ad contumeliam tuam deo tuo, Deus meus.

Ad maiorem tuam Deus gloriam hoc facio, & diligo te toto corde. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in secula seculorum. Amen.

Psal. 113.
1. Tim. 1. Non nobis, Domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Regi seculorum immortalis & invisibilis, soli Deo honor & gloria in secula seculorum. Amen.

facit,
miam,
uram.
co ego
intra,
conspic

conli-
miam,

Em.
fuit,
o im,

condi-
oram.

glorifi

R.

XXXI

71

TRIGESIMÆ PRIMÆ IMAGINIS

ANNOTATIO.

Ambula coram Deo , & esto perfectus.

Crede, atque apprehende firmiter **A** Deum ubique presentem, suisq; **B** oculis, clarioribus sole, omnia, tuosq; renes & cor intueri ac scrutari. Videt ille **C** angustias nostras & **D** tentationes, ut adiuvet. Considerat **E** epulones, qui hic recipiunt bona sua; & **F** pœnitentes, qui plangunt hic mala sua: ut premium his reddat; **G** malos, ut puniat, seriùs aut ociùs. Provide ergo illum in conspectu tuo semper, seu **H** negotieris, comedas ac bibas: coram illo **I** lude, **K** ambula cum illo, atque imprimis scito eum presentem in **L** corde tuo: cum eo tracta negotia tua: **M** dilige vita statum ex voluntate ejus, & natura etiam inclinationem attende: est enim à Deo, uti & omnis **N** spiritualis potestas, ac **O** temporalis Deus operatur omnia in omnibus, & attingit à fine usque ad finem fortiter, suaviterq; omnia disponit, pro summâ sua potentiâ, sapentiâ ac bonitate.

CAPVT